

Sygn. akt I ACz 761/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **I. S., A. Ż.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki I. S.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 22 lipca 2013r. sygn. akt I C 939/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił wniosek powódki I. S. o zwolnienie jej od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia stwierdzono, że wniosek powódki o zwolnienie jej od kosztów sądowych rozpatrywany w kontekście obowiązku uiszczenia, na tym etapie postępowania, jedynie opłaty sądowej od pozwu, nie zasługiwał na uwzględnienie. Opłata od pozwu wynosi 4.750 zł. Powódka i jej mąż uzyskują stałe źródła dochodu, na ich utrzymaniu pozostaje dwójka dzieci. Są właścicielami nieruchomości gruntowych. Powódka od pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego otrzymała kwotę 5000 zł tytułem zadośćuczynienia po śmierci siostry.

Z tego też względu, w ocenie Sądu Okręgowego, jest ona w stanie uiścić opłatę sądową od pozwu w pełnej wysokości bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i rodziny.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, powódka zarzuciła naruszenie przepisu art. 102 ust. 1 u.k.s.c. poprzez błędne przyjęcie, iż powódce nie przysługuje prawo do zwolnienia od całości opłaty sądowej od pozwu.

Wskazując na powyższe domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie jej w całości lub w części z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

Skarżąca podniosła, że razem z mężem uzyskują łączny dochód w wysokości 3700 zł netto. Z tej kwoty ponoszą koszty utrzymania 4-osobowej rodziny. Uzyskaną od pozwanego kwotę przeznaczyła na bieżące utrzymanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r. nr 90 poz.594 ze zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Przepis ten we wskazanych w nim granicach, kreuje prawo podmiotowe jednostki i tworzy generalną kompetencję sądu powszechnego do zwolnienia uczestnika postępowania cywilnego od kosztów. Zwolnienie z kosztów gwarantuje uzyskanie ochrony sądowej podmiotom gorzej sytuowanym, dla których poniesienie kosztów w całości, a nawet w części, nie jest możliwe bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania.

Jak jednak zasadnie wskazał Sąd Okręgowy generalną zasadą jest odpłatność wymiaru sprawiedliwości. Słusznie też Sąd ten wskazał, że strona zamierzająca wnieść sprawę do sądu powinna liczyć się z koniecznością poniesienia określonych wydatków i na ten cel oszczędzać, ograniczając zaspokajanie bieżących potrzeb. Dopiero wówczas, gdy poczynienie tych oszczędności prowadziłoby do wyraźnego uszczerbku utrzymania koniecznego strony i rodziny, można mówić o istnieniu podstawy do przyznania zwolnienia.

Bezspornym jest, że powódka w toku postępowania likwidacyjnego otrzymała od pozwanego kwotę 5.000 zł . Razem z mężem pracują, łączny dochód z tego tytułu to kwota 3.700 zł. Posiadają nieruchomości gruntowe, zobowiązania kredytowe, które spłacają.

Jak zresztą wynika ze wskazanego wyżej przepisu koszty sądowe wyprzedzają jedynie koszty bieżącego utrzymania koniecznego dla strony i jej rodziny. Nie ma żadnych podstaw do przyjmowania, że inne zobowiązania takie jak np. konieczność spłaty kredytów, czy innych zobowiązań, mają pierwszeństwo przed kosztami sądowymi.

Skoro powódka zdecydowała się wnieść pozew o zapłatę i zasądzenie na jej rzecz dodatkowej kwoty 95.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę spowodowaną śmiercią siostry, powinna liczyć się z obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych i poczynić w tym celu oszczędności z bieżących dochodów w dłuższym okresie czasu. Niewątpliwe takie możliwości powódka ma.

Z tych też względów, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.